

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 8074

Simbătă 24 mai 1969

8 PAGINI — 40 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

● STRUCTURI CORESPUNZĂTOARE ACTIVITĂȚII DE SISTEMATIZARE ȘI ARHITECTURĂ ● ANGAJAMENTELE MINIME NU DUC LA REZULTATE MAXIME ● Creația cinematografică autohtonă în obiectivul exigențelor actualității. CINE RĂSPUNDE DE CALITATEA PRODUCȚIEI?

Conducătorii de partid și de stat au vizitat Expoziția industrială iugoslavă

Expoziția Industrială iugoslavă, deschisă în Capitală, a fost vizitată, vineri la amiază, de tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaruș, Chivu Stoica, Ilie Verdeș, Petre Lupu, Manea Mănescu, Gheorghe Rădulescu, Leonie Răutu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Mihai Marinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

La intrarea în expoziție, conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de Iakša Petric, ambasadorul R. S. F. Iugoslaviei la București, și Nikola Nica, directorul expoziției.

Erau de față tovarășii Cornel Mănescu, Bujor Almășan, Cornel Burcă, Octavian Groza, Ioan Avram, Ion Crăciun, miniștri, și Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat standurile expoziției, unde peste 250 de întreprinderi prezintă o gamă variată de produse din diferite ramuri ale industriei iugoslave. Sunt expuse produse ale industriei construcțiilor de mașini, industriei electrotehnice, produse ale industriei prelucrătoare de metale, motoare, produse ale industriei electronice și chimice.

Un timp vizitând expoziția, oaspeții au primit explicații privind calitatea produselor, asupra modului de funcționare a mașinilor și utilajelor.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat au dat o înaltă apreciere expozitiei prezentate și au felicitat pe organizatori.

Președintele Consiliului de Stat și-a exprimat convingerea că expoziția va contribui la o mai bună cunoaștere a producției industriale a Iugoslaviei și, totodată, la adâncirea colaborării și cooperării economice româno-iugoslave.

Ambasadorul Iakša Petric a mulțumit conducătorilor de partid și de stat pentru vizita făcută, precum și pentru cuvintele de apreciere la adresa expoziției și a produselor prezentate. (Agerpres)

RITMURI ȘI ÎMPLINIRI MULT AȘTEPTATE PE ȘANTIERELE ARGEȘENE

Nu întâmplător. În ultimul timp, au apărut în presă numeroase articole în legătură cu lucrările de construcții-montaj din județul Argeș, cu finalizarea investițiilor respective și punerea în producție a unor obiective industriale. „Investițiile Argeșului în etapa finalizării”, „Funcțiile nevalorice pe șantierul din Argeș”, „Ati prezădit cadrele necesare noilor fabrici?” — jată titlurile unor asemenea articole publicate numai în acest an în ziarul nostru; în ele se sublinia marea răspundere ce revine deopotrivă constructorilor, beneficiarilor și titularilor noilor obiective productive ce urmează să fie date în exploatare în 1969 și se combatău o serie de neajunsuri ce trebuiau să fie lichidate

neîntrziat, pentru a nu fi periclitat termenul de conectare a acestora la circuitul vigouros al economiei naționale. Volumul mare al investițiilor, importanța deosebită pe care o au pentru economia națională obiectivele industriale aflate în construcție, primire care combinatul petrochimic, rafinăria, fabrica de stofa, combinatul de articole de cauciuc, fabrica de bere ș.a., ca și ritmul de lucru lent, total nesatisfăcător înfinit pe unele din aceste șantiere, obligau ca pe agenda ministerelor construcțiilor să titulare, a organelor de partid, să se afile permanent urmărirea îndeaproape a stadiului efectiv al lucrărilor, precum și impulsivitatea lichidării unor deficiențe tehnice și

organizatorice tolerate de multă vreme de anumite șantiere plesnind. Sedintele de comandament omune, la care au participat toți factorii ce contribuie la realizarea acestor investiții, confruntările directe dintre beneficiar și constructor pe baza graficelor de execuție și a promisiunilor reciproce făcute, analizele periodice inițiate de către organele locale de partid — sint numai câteva din modalitățile de insistență a stadiului lucrărilor, cu prilejul cărora, de fiecare dată, s-au stabilit alte și alte măsuri, s-au luat noi și noi angajamente. Unele din aceste împliniri, cu participarea de mai mică sau mai mare „greutate”, s-au soldat, într-adevăr, cu rezultate practice pozitive, concretizate în accelerarea ritmului de lucru pe șantiere, în recuperarea unor răminteri în urmă, asigurându-se în acest fel condițiile tehnice și de execuție necesare punerii în funcțiune la termen a noilor obiective industriale. Altele, însă, nu au avut efectul așteptat. Măsurile și hotărârile luate s-au rămas închise în sertare; în final, au văzut din nou lumina zilei, când s-a ținut o nouă ședință, s-a analizat din nou „problema” și s-au etalat noi promisiuni.

CULTURILE AGRICOLE SE DEZVOLTĂ NORMAL. HOTĂRITOARE SÎNT ACUM: Prașile de calitate, la timp și pe toate suprafețele!

În aceste zile, atenția principală a oamenilor muncii din agricultură este îndreptată spre executarea la timp și la un nivel agrotehnic înalt a lucrărilor de întreținere a culturilor, condiție hotăritoare pentru obținerea unor recolte mari la porumb, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, cartofi, legume etc. Desi în sămânțările, datorită condițiilor climatice din această primăvară, s-au făcut cu înțirire, culturile se dezvoltă, în general, bine. La Consiliul Superior al Agriculturii se apreciază că, în cele mai multe locuri, porumbul, floarea-soarelui, sfecla de zahăr și alte culturi pășitoare au o dezvoltare bună și o densitate normală. Grul a început să dea în spic. Căldurile și ploile din ultimele zile au favorizat creșterea plantelor, încit s-a recuperat o parte din întârzierile lor în vegetație. Se apreciază de asemenea, că pomii au legat bine, iar vîile au o încălzură normală de rod.

Acum, un factor hotăritor pentru obținerea unor recolte bune în acest an este executarea la timp, pe toate suprafețele și în cele mai bune condiții de calitate, a lucrărilor de întreținere a culturilor. Experiența anilor precedenți și în-

deosebi cea din 1968, an cu precipitații puține, a demonstrat ce importantă mară au lucrările de întreținere a culturilor și mai ales prașitul. La Plenara Uniuiei Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, care a avut loc în ianuarie a.c., analizându-se cauzele ce au determinat obținerea unor recolte foarte diferite de la o unitate agricolă la alta, s-a făcut propunerea de a se stabili obligații ferme privind executarea lucrărilor agricole. Referindu-se la această problemă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea la Plenara amintită, a subliniat: „Consider că propunerea făcută de a se stabili obligații ferme privind executarea lucrărilor agricole este pe deplin îndreptățită. Trebuie să înțelegem că în societatea noastră socialistă, ca de altfel în orice societate, executarea lucrărilor agricole este o necesitate și deci o obligație pentru toți cei ce lucrează în acest domeniu — fie că este vorba de proprietate colectivă, de stat sau particulară. Pămîntul este un bun al întregii na-

Viorel SALĂGEAN
Gheorghe CIRTEA

(Continuare în pag. a III-a)

O postură care nu onorează profesia

APĂRĂTORII VIETNI ÎNVOGĂ FATALITATEA

— Era un copil vîlo... Era... Despre Gabi Șerban, azi, la Căbești, județul Bacău, se vorbește la trecut. Verbul înmănușează în el dramatismul unei întâmplări ce deznădămintă tragic.

Despre această fatidă, în vîrstă de 4 ani, se vorbește de acum încolo numai în timpul trecut.

(„A fost primul telefon dat de mine” F. C.). Nu răspunde nimeni însă. La dispensar se adună lume, fiecare vrînd, dintr-un dîc și răscolitor sentiment de umanitate, să fie de ajutor. Se insistă cu telefoanele. Timpul trece. Secundele sînt marcate grav. În trupu fragil al fetiței se dă necrutător lupta cu moartea. Boghîu Gheorghe, Corbuleț Ioan, Măstăcan I., cooperatori din Căbești, trîiesc din plan clipele acelea de zbucium, acționînd cum se pricepe: cer insistență „Salvarea”, pregătesc pină la urmă o cărușă, aduc copilul în ea și încep cursa spre spitalul din Podul Turcului. Timpul pierdut, însă, nu mai poate fi recuperat. „Cînd a venit „Salvarea” — declară tatăl copilului — Gabi era moartă...”

Pornim spre Căbești. Vrem să aflăm de ce na-tură au fost obstacolele pe care micuța Gabi Șerban nu le-a putut trece. Ce for-

te potrivnice au hotărît ca înima ei să nu mai bată? La dispensar ne întîmpină sora medică Maria Cămară. După două, trei fraze, sîntem întrebați: — Știți ce băuse Gabi? — Nu.

— Chiar dacă eram la dispensar, nu știu cum i-aș fi putut fi de folos. Sîntem conștenși că „filozofia” Mariei Cămară. Ea, în clipa aceea, la Căbești, era ultimul om în drept să dezarmeze în fata morții. Profesia ei o obliga să încerce totul — absolut totul pentru a se împotrivi din răspunșuri morții.

Ce-ar fi putut face Maria Cămară? În primul rînd să fie acolo, la datorie... În al doilea rînd, ea știa că dacă nu poate vorbi prin telefonul obișnuit, mai e un telefon la camera de gardă a spitalului. Dacă și acesta l-a ocupat, e cel de la contabilitate. Dacă nici de aici nu-i posibil să fie anunțată „Salvarea”, e un telefon la director. Maria Cămară, însă — prin ab-

Gheorghe BALTA
Ilie TANASACHE

(Continuare în pag. a II-a)

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Ambasadorul R. P. D. Coreene

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Communist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit vineri, 23 mai 1969, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democratice Coreene la București, Kim The Hi, la cererea acestuia.

Populare Democratice Coreene la București, Kim The Hi, la cererea acestuia. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească.

Ambasadorul R. D. Congo

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit vineri, 23 mai 1969, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Congo la București, André

Fernand Mandi, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

PLECAREA LA MOSCOVA A DELEGAȚIEI P. C. R. CONDUSĂ DE TOVARĂȘUL PAUL NICULESCU-MIZIL

Vineri dimineața a plecat la Moscova delegația P.C.R., condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., pentru a participa la lucrările Comisiei pregătitoare a Conferinței internaționale a partidelor comuniste și muncitorești. Din delegație fac parte tovarășii Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Voicu, membru al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Vas. Ilie Rădulescu și Bujor Slon, șefi de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid. Au fost prezenți A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei. În dimineața aceleiași zile, delegația a sosit la Moscova. Pe aeroportul Șeremetievo, delegația a fost întâmpinată de I. V. Kapitonov, secretar al C.C. al P.C.U.S., V. I. Stepakov, membru al C.C. al P.C.U.S., șef de secție la C.C. al P.C.U.S., G. A. Kisilov, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.U.S., activiști ai C.C. al P.C.U.S. Au fost prezenți Ion Ciobotaru, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Moscova, și membri ai ambasadei române. (Agerpres)

În cîmpul fertil al creației

reportaj de Mihai CARANFIL

O uzină obișnuită, de la marginea unui oraș, cum sînt cu zecile și cu sutele. O uzină care lucrează în spațiul economic al țării utiliză și construcții metalice de mare tehnicitate purtînd o emblemă devenită familiară: „Progresul”. Aici, în acest cartier al Eritrei, se află locul natal — dacă se poate numi astfel — al excavatoarelor românești pe care le întîlnim peste tot acolo unde pămîntul începe a fi răscolat, pentru ca un nou edificiu să se înalțe; tot aici se nasc rulourile compresoare — acele mici nave ce călătoresc în lungul cîmpurilor derulînd în mers, ca pe un covor răscutit, panoplia albă a șoselelor. Uzina mai produce unicate necesare marilor obiective industriale în construcție, cum ar fi butardourile eccluzelor de la Porțile de Fier. Acesta este rezultatul ultim al unei activități complexe de elaborare, de creație și care înglobează totodată un proces de confruntare și decantare a valorilor umane, de formare a unei conștiințe înaintate, sub înfrîngerea activității educative desfășurate de către organizațiile de partid. Sondăm cîteva fapte care ne relevă sensurile fertile ale acestui proces amplu și continuu.

(Continuare în pag. a VII-a)

PAGINA A V-A

- STEAG ÎN MULȚIME
- VOCEA PLOII, ȘOPTITĂ...
- VERSURI de Dim. Ra-chici și Constanța BUZEA

PAGINA A VI-A

- Un „corp străin” genereză febră în Panama
- Soarele de la miezul nopții
- Jertfe pe altarul „monstrului sacru”

ÎN CINSTEA CELUI DE-AL X-LEA CONGRES AL PARTIDULUI ȘI A CELEI DE-A 25-A ANIVERSĂRI A ELIBERĂRII PATRIEI

NOI SUCESE ALE MINERILOR ȘI CONSTRUCTORILOR DIN BAZINUL CARBONIFER ROVINARI

Telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

Animați de dorința de a înfrînti în mod exemplar sarcinile ce ne revin din istoricele hotăriri ale Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a partidului privind dezvoltarea bazei energetice a țării, minerii și constructorii din bazinul carbonifer Rovinari au înscris în cîntecă celui de-al X-lea Congres al partidului și a celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei, noi și importante succese.

DEPLASĂRI DE POZIȚII ÎN RAPORTURILE ANGLIEI CU PIAȚA COMUNĂ

CORRESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Anumite semne clar perceptibile, apărute în ultimul timp, confirmă tendința Marii Britanii de a-și acordă eforturile diplomatice la noua configurație a scenei politice vest-europene, după demisia generalului de Gaulle. Se vorbește pe larg despre începutul unei perioade care ar urma să favorizeze o schimbare radicală a perspectivelor de intrare în Piața comună. După pregătiri îndelung și calculate — de altfel se afirmă că unele cercuri oficiale londoneze anticipaseră rezultatul referendumului francez — acum se analizează cu multă atenție posibilitățile practice de acces spre C.E.E. în funcție de poziția celor șase membri ai acestei organizații luate în parte.

Telegramă

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Comitetului Central al Partidului Communist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Dragi tovarășii,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, al Consiliului Prezidențial, al Guvernului Revoluționar Muncitoresc Tărănesc Ungar, al Intregului popor ungar și al nostru personal, vă mulțumim cordial pentru salutul și urările de bine transmise cu prilejul celei de-a XXIV-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Sperăm sincer că prietenia popoarelor noastre și colaborarea dintre țările noastre se vor dezvolta în continuare, spre binele cauzei socialismului și păcii.

JÁNOS KÁDÁR
prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar

PAL LOSONCZI
președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

JENŐ FOCK
președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc Tărănesc Ungar

(Continuare în pag. a VII-a)

AUREL MIHALE

STEAG IN MULTIME

Romanul „Primăvara timpurie”, aflat sub tipar la Editura pentru Literatură, este închinat luptei maselor muncitoare, conduse de partidul comunist, din ianuarie—martie 1943, pentru libertăți democratice, reforma agrară și prelucrarea puterii politice în stat. Secvențele pe care le publicăm reprezintă momentul prăbușirii multimei în Piața Palatului, la 24 februarie, al asaltului general împotriva guvernului reacționar, pentru instaurarea primului guvern democratic al țării, unul din momentele memorabile ale revoluției populare.

În Piața Palatului nu-l aștepta nici armată și nici jandarmi, Acolo, coloana se revărsa mereu, ca un fructul poiană, desfășurându-se treptat spre marginea într-o „uită” de oare multicoloră, vie, cu frunzulițele de aur și singe ale steagurilor futurind mărunț, în lumina împunții, vinată a amurgului. Acolo, valurile multimei buiau, năuce, ocupând pas cu pas câmpul cenusiu al asfaltului, rostogolindu-se pe toată arena pietii, ciocotind. Văzuiți îndrept și liber, protestatar al multimei, care se văzuse de acum în fața Palatului, creștea.

Apele multimei se linișțiră pentru un timp, de parcă se așteptau pentru totdeauna sub zidurile Palatului regal; și-n liniștea aceea plesniră curind chemările și multimea văzuiți izbucniră, strigând și bătând aerul cu pumnii, rotind ca într-o răsunătoare, inghesându-se încă, neînțet, spre grăjii de fier înalt al palatului. Tumulul multimei creștea și se împlinise de la o margine la alta a pietii, îndrept, intrând de zidurile din jur care, umbrite, păreau și mai înalte și mai întinse. Multimea nu mai striga decât o singură lozincă, cea pentru care venise aici, în Piață, repetând-o neobosită, tare, cureturător: Vrem gu-vern Fe-Ne-De!... Vrem gu-vern Fe-Ne-De!... Vrem gu-vern Fe-Ne-De!...

Radu Necula avea în fața marea învâlmășită de capete omeniești, pe care puteau steagurile desfășurate și un lăstăriș de pumnii, iar în spate pădurea umbrătoare, vie, ciocotitoare, a multimei care se zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

„Oricum, dar nimeni nu mă poate apăra un guvern, hult cu atita ură de popor, se încredință el, și nici nu se poate împotrivi prea multă vreme instaurării unui guvern, cerut cu zăbucina între zidurile străzi, cuprinsă de furie...”

Numărătoarea posibilității de a mă abate de la subiect mă momeș fără încetare, cu toate că mă străduiesc să le resping. Oligarhia de a mă limita, mi-am luat-o singur; totuși la fel de apăsoare ca un lucru impus din afară. As fi tentat să scriu măcar o pagină despre minciună și despre trădare, ca mijloace și în același timp mobilul lor individual. Mă mulțumesc să redau doar faptele. După ziua în care zbirii agiei se năpustiră prin toți Bucureștii în căutarea capilor viltorei revoluții, unii rămăseseră încredințați că în mijlocul nostru s-a strecurat o iscoadă. Ne lubam încă prea mult unii pe alții ca să ne bănuim reciproc. Mai exista și un alt fel de a explica lucrurile: orășul, pe jumătate oriental, era prea învățat cu vorbele necuzate pe răsunarea birfeală și cu umfata lăudăroșenie; în el toate sfirșeau prin u nu mai fi în taină, numai prin jocul taclălelor de cafea sau prin conversația de bună societate. L-am adoptat pe acesta. Avea cel puțin avantajul de a ne păstra încrederea, și de a ne liniști sufletele. De altfel, „Frății” se întinse prea mult ca secretele să mai poată fi păstrate fără greș de către toți afiliații. Prea destul din ei nu erau conștienți de hotărârea stăpînirii de a riposta cu ultima asprine, ba creștea chiar că se va lăsa fără împotriviare înăltură. Dorința de înnoire (și pentru fiecare epocă de înnoire) adunase ca întodeuna laolaltă oamenii din straturile cele mai diferite ale stratificației noastre societăți. Doar pentru unii necesitatea revoluției sau a unor revoluții succesive, decurgând una din alta, era vitală, în înțelesul fizic al cuvintului. Alții, boierii și burghezii, aveau o cupă destinale umane, cu dramete, feroțiere, adevărurile și neadevărurile lor, generate și depinzând de evenimente. Eroii pot fi deci oameni de acțiune îndrăzneță, realiști, vișători, dar și o fată ușor romantică, o boieroaică lacomă de plăceri și de putere, un medic oarecare, boier, cămătar, zbirii și agiei, ofițeri părăiați ai revoluției sau dusmani ai ei. Rezultanta este un labou al epocii, cu zonele ei de lumină și de întuneric, cu marea și captivanta ei complexitate, o plectoare pentru ideea că la ardere completă, e preferabilă vieții terne, egoismului, multumirii de sine și renunțării comode.

convingerile politice și desmățul amestecat cu cucerirea al celei dintii. O făcea pentru a i se ulți și lerta singele mai nou și originea aceea îndolnică. Nutrind același despret pentru oamenii de rând ca Zoe, Sylvie îl îmbrășca în haina umilținț creștine, pe care o primise numai datorită ciudatului ei fel de a înțelegi mindria singelui albastru. Dar Sylvie, însăși, n-ar fi fost niciodată în stare să înfăptuiască o trădare intenționată, și lucru și mai înjositor, plătit cu aur. Ar fi trebuit să știu sau măcar să bănuie că frumoasa Zoe ar putea fi capabilă de toate acestea laolaltă, dar eram orbit de apăta.

fragment de roman de HORIA STANCU

VOCEA PLOII, ȘOPTITĂ...

In concepția autorului — Horia Stancu — romanul din care publicăm fragmentul de față este o continuare a investigațiilor asupra istoriei și a oamenilor care o făcuseră și o trăiesc, intrinsece de scriitor în volumele sale de proză. Horia Stancu și-a ales de data aceasta o epocă pasionantă și pasionată, aceea a valului revoluționar care în 1848 a cuprins numeroase țări din Europa, printre care și România. Cum este natural, accentul cade pe revoluția românească. Pe autor îl preocupă destinate umane, cu dramete, feroțiere, adevărurile și neadevărurile lor, generate și depinzând de evenimente. Eroii pot fi deci oameni de acțiune îndrăzneță, realiști, vișători, dar și o fată ușor romantică, o boieroaică lacomă de plăceri și de putere, un medic oarecare, boier, cămătar, zbirii și agiei, ofițeri părăiați ai revoluției sau dusmani ai ei. Rezultanta este un labou al epocii, cu zonele ei de lumină și de întuneric, cu marea și captivanta ei complexitate, o plectoare pentru ideea că la ardere completă, e preferabilă vieții terne, egoismului, multumirii de sine și renunțării comode.

prin geamurile deschise: — „Sint prietena ta, singura ta prietenă...”

„Imi împing totuși lângă feașteră, mă învelesc cu moalele pled scoțian, și o ascult. Până spre miezul nopții murmurul ploii și înțurătorul din când în când: trace cete o biră răcătăci prin cartier, căruțorul vinătorului de lezume se rostogolește pe caldarim, usile bistrotului de peste drum se deschid lășind să mi se audă dăsuiri înzinate de betivi. Pe urmă totul se liniștește. Sint peste saze ceasuri de cind Lise, fata care pentru clița franci imi scrie însemnările, a plectat. Sint liber să mă las năpădit de amintirile pe care mi-le ve jo dicta cu voce singură, ca și cum mi-ar fi pe deplin limpez. Mi-o închidui de pe acum pe Lise ridicind ochii, dumin-du-mi o întrebare sau alta, recitind o frază pe care i se pare că n-a înțeles-o foarte bine...”

Casa în care stau cu chirie (odala mea e la etajul întâi, și doamna Tronchet imi pregătește pentru un mic supliment și masa) a fost ridicată în ultimii ani al domnii lui Carol al X-lea, deci nu este prea veche. Totuși, pentru mine a căpătat un aer din ce în ce mai veche. Oricât de bine ar fi înțeles tinerul cu domnie chiar în miezul zilei. Oare de asta văd prea multe lucruri în negru, în sensul cel mai concret al cuvintului, iar rarele scintiri ale luminii imi par mai strălucitoare decât în realitate? Si pensiunea în care am stat, în anii studenției la Viena, avea un aer bătrănesc și mohorât, dar eram tânăr, și nu luam seama la vetele peretilor, a mobilier și la tapetelor. ca

DIM, RACHICI Lumina pământului străbun

Mă-ntimpini orunde cu piine și sare — Dintre doruri, dorul meu cel mai mare! Dreaptă-n tinerețe ma inima-ți bate — Cuib al nădejilor mele-ntrupate.

Mi-ești aproape, de suflet, cum e marea de prund — Dar dintre doruri cel mai profund! — Cu lumina imi ieși, și cu dragoste-n cale — Pământ străbun, mulțam dumitale!

CONSTANȚA BUZEA

Cintec de dragoste

In zilele cu multă umbră, În rășitele păduri, Aștept o liniște mai mare, O liniște ce-m-ar cuprinde, Un har ca o aureolă... Care să-mi țină loc de minte, Veșmint subțire de păianjen Și prea ușor ca să-l îndur.

G. trăiso — ca și mine de altfel — o viață întreagă în îndestularea unui boier cu stare mijlocie, altfel n-ar fi blestemat un lucru de care trei pătrimi din poporul nostru, oștind în puțin stăpâna noastră, era lipsit.

De altfel, neînțelegera lui se concretizase în acțiune: fusese unul din cei care se împotrivi împărțirii pământurilor. Cred că era sincer în credințele sale: înconștienta făcea parte din fapțura lui istorică; nici măcar nu-i dădea seama de ea. Atit de sincer, încit fusese în stare să tremure pentru Nicolae, deși nu-i împărțea cu totul pământul, să îndrăznească să scrie la Paris o viață în belșugată, să afteze după aerul și pământul țării. Atit de sincer, încit nu o dată învinuise pe alții (și o făcuse cu patosul can romantic pe care îl aveam mai toți) că nu sint destul de îndrăzneți, destul de tari și de zăbucini, ba chiar să le arunce în față greșeli reale sau închipuite. La citeva zile după izbănda din Iunie 1848, revoluției, l-am văzut intrind la mine, cu fața năpădită de paloare. Fără un cuvânt, mă îmbrăștă și și cum se pregătea să se despartă pentru vecie de mine, apoi s-a departat cât credea pe sine.

— Iți aduci aminte de noaptea în care zbirii agiei erau să sugrumă revoluția, prin arestarea capilor noștri? Stăpînirea oligarhilor era foarte bine înfruntată.

— O poveste veche, frate G., atit de veche că nu merită să se noie frământată în luna de Domnului cu sine s-a întimplat nici o nenorocire.

Pe mine mă frământa mai puțin. Revoluția decăpătă, printr-o neglijență sau printr-o... trădare.

Știu că s-a roșit acest cuvint, dar nu s-a putut dovedi vreun vinzător.

— Iartă-mă de poti, dar eu te-am bănuit pe tine, pentru temerile pe care le vezi deodată în fața mea. Nu mă intrerupe; lasă-mă să vorbesc, și după ce mă vei asculta izgoneste-mă pentru totdeauna sau dă-mi sărutarea de pace.

Se poteză să-mi arunce un șuvoi de cuvinte pe care încerc să-l redau așa cum a curs, deși lăterea nu pot înfățisa totul cind pătruns, cind acuzat, cind plin de umilțință.

„Da, nu știu, dar eu deșeam sistem de dragoste” tu Zoe și departe de a te prevesti și de a te apăra, eram lăsat în nesăioasele ei brate.

Știam, deși tie și se părea că toate sint păstrate în taină, căci femeile din vremea vorbesc și povestesc altor femei ceea ce s-ar cuveni să ascundă, fără să se rușineze unele de altele. E destul să cunoști pe cine care trebuie, să te pricepi să-ți deosebiți de oameni care vorbesc și se gândesc la altceva.

„Ani întregi, de cind tin minte, am găsit în fiecare zi pe masa plină: e un lucru obișnuit cel puțin pentru cei dintr-o anumită clasă. Pinea românească, abia scoasă, caldă, din țestul înfrunțat, plinșoarele roșii și tunde și pufoase din capătala împunții austriac, subțirile și lungile franzele franțuzești, în coajă ureie, care se sfărâmă între dinti. E greu de imaginat că pinea cea binecuvintată poate sune așa înțepătoare și biect de orare, prin imagineile pe care le readeuce dintr-un trecut apropiat. Arestuți după zdrobirea revoluției prin forța armiei invadatoare, fusese deosebit de aspru și înaltă cu alți capi sau părăiași ai „Frăției”, într-unul din sleuriile multitudine putredă, care de bine — de rău plutesc pe Dunăre.

Virtutele cu saci, trase de cite trei pereteci de bol, care se îndrăpășă către fluviu venind din cimpia multumită și din vinutul dezlăurilor. Roul ocazional, arlu arănat cu bob mare și stielos, e îngrămădit pe cheurlele școlilor. Apoi, sirții de țărani zăbucinoși apucă sacii cei grei, îl ridică în spinare, îi poartă pe o punte îngustă și tremurătoare și îl răstoarnă în pitecul nesătuț al bărcilor. Vasele minate în josul apei de vislași roși plutesc plină la Ibrălla, sint deșabate acolo în corăbiile Stambulului, și se întorc goale la schele, așteptând altă hrană. Oricât de bine goiți, înfundurii păstrează un aer rău, un pător de pleavă și de boabe mușcate de umezeală. Un miros grețos prin acrima lui învechit în care zăbucniții regii gurgăniți cenusii.

— Ne-am născut în țara înțepătoare și de picioare săptămîni și săptămîni, — imi povestea G. Pierdunș noțunea timpului: era o beznă continuă și tenace, înviorată doar de clipeciul unei țepuri de fună, care ne rodea încălțările fine (sintem doar boiernași îmbrăcați după moda nouă a apusului), pielea picioarelor, umghile degetelor. Ne hrăneam cu un soi de zeamă chioră, de un gust nedefinit, în care înțoua în voie resturi de carne urit mirositoare. Clorba era totuși mai suportabilă, dar pinea mi s-a părut înțel de nemincat. Era delioasă, amestecată cu apă și pleavă. Am fost silit să mănănc, altfel m-aș fi prăpădit, dar îmbucăturile mi se opeau în git, stăvilite de icneli îngrețoase. Dintii mi se împiedecau de urmele mușcăturilor bătute ale sobolanilor cu cozi lungi. Ceas de ceas trebuia s-o ferim de ei, fiindcă era totuși o părătică din posibilitatea noastră de supraviețuire. O ascundeam între piele și cămășă și prindeam mirosul stătut de sudoare omenască, de rufe murdare și țepene... După ce prin mla sultanului am fost sloboziti din prisoare, zile și săptămîni n-am mai îndrăznit să bag în gură o singură îmbucătură dintr-o pine de data aceasta adevărată, albă, moale, pufoasă, și parfumată...

Povestindu-mi toate acestea, sau vreau un pahar de vin alb și musca dintr-o felle de pine prăjită acoperită cu icle de morun, din cele care se aduceau de departe, tomăi de la marea noastră cea neagră, închise în chipuri înfundate în butoaie cu apăta.

— Crede ce vrei, nu-mi pasă. Nu sint chiar atit de decăzută, încit să mă vînd; am de altfel (și aici dovede o luciditate neoloidnică) tot ce-mi trebuie: bani, podăre, rochii, singi și pe tine pe teasupra lui ce te-am chemat, nu eu te-am silit. Al venit și ai rămas tu singur...

Nu-mi trecea prin minte că acțiunea poate porni și din ură, din dușmănia sădită din naștere între cei puternici și cei slabi.

— Singur ai venit și singur ai rămas. Adu-ți aminte de cum m-ai ascultat și cu o m-ai urmat.

Cu o sîretene ne bănuțiu, Zoe transfera totul din lumea limpeză a ideilor și a convingerilor în aceea nebulosă a pasiunilor încoerente. Cătacul Zoei era un amestec ciudat de lucruri banale și de obicei cîtuși de puțin feminine. Un divan larg, pe care îl cumeșteam prea bine, covore scumpe, mășute turcești încrustate cu sîdier, perdele de șahmarand persiene care se prestre, lămpi de filigran. În același timp, atrinate pe un perete întreg arme, pistoale, pumnale, una sau două săbii turcești încoavate. — toate împodobite cu niște iucării de preț cu fildeșuri și argintării.

— De ce nu mă crezi, la pe oricare din acestea — și sint adevărate, nu o iluzie de lux — străpung-mă cu tăișul lor sau descarcă-mi gloantele, aici, drept în piept.

Cu o mișcare bruscă și sfirșite rochia cusută cu fir și cu mărgăritara și stini cei tineri, rotunzi și parfumați izbucniră așteptind să moară odată cu întreaga fapțură...

Mademoiselle Lise s-a oprit. Am auzit scriștăul scurs al penlei pe hirtie, și cum pana sa oprește rușinată în aer.

Un „corp străin“ generează febră în Panama

La orice ocazie, locuitorii Republicii Panama afirmă că țara lor se află „la incursiunea drumurilor mondiale“, sau, citându-l pe Simón Bolívar, o denumesc „centrul „Universului“. După câteva păhărele din minunatul rom ce se produce aici, într-o dispoziție de inspirație poetică, ei o prezintă chiar drept un „sărut la oceanului“. Toate acestea, adjectiv, oricât de laudăroase ar părea la prima vedere, sînt totuși mai apropiate de realitate decît noțiunea de „republică a bananelor“, întrucît țara de larg răspîndită pe alături. Căci chiar dacă bananele constituie principalul articol de export al țării, poziția ei geografică de punte între America de Nord și Sud, și statutul de canal ce leagă Atlanticul de Pacific, îi conferă, alături de punct de vedere politic, cît și economic, o însemnătate deosebită.

Norbert MÜHLEN
ziarist (Elveția)

este, în mod oficial, dezmințită, dar lupta cărora poate fi urmărită în fața locului. Nu se cunoaște numărul partizanilor, dar se pare că el nu este chiar atât de mare. Numai în Volcan, un sat cu 800 de locuitori, localnici mi-au spus că 50 de oameni au plecat la partizani din junglă.

„Panama — se spune — se termină brusc în fața unui gard înalt de sîrmă ghimpată. El desparte capitala republicii de orașul Balboa, care este capitala zonei canalului ce aparține Statelor Unite. Aici dispăre dintr-o dată multinațională, plină de temperament, care folosește limba spaniolă, și se simți transpus parca într-un „tipic“ oraș american. Pe străzile lui se înșiră case pentru una sau două familii, ce se aseamănă între ele, biserică, cinematografe, cluburi, cafării, toate „made in U.S.A.“.

„Zona“ cum este denumit pe scurt acest pămînt yankeu situat în trez jungle tropicale — se întinde de-a lungul canalului pe o distanță de 80 kilometri, avînd o lățime de 8 kilometri pe fiecare mal al lui. Această enclavă americană traversează istmul și republica și se termină la celălalt capăt al canalului, la Cristóbal, despartit de un gard asemănător celui din Balboa. În această rezervație nord-americană pe care Statele Unite au arădat-o în 1903 pe timp nelimitat, o dată cu parafarea contractului privind construcția canalului, sînt incluse aproapi de guvernul și parlamentul panamez „în condițiile, renunțării totale în ce privește exercitarea unor drepturi și prerogative în cadrul zonei, reprezentată mai puțin de 1 la sută din suprafața țării, dar înglobează între 3 și 5 la sută din populația acesteia.

Celor aproape 60 000 de locuitori ai „zonei“ li se adaugă puternice contingente ale armatei, flotei și forțelor aeriene americane, chemate să asigure „protecția“ canalului și, poate, a unei mari părți a continentului latino-american.

Lucrările pentru construcția canalului, care au durat 10 ani, s-au încheiat în 1914, înghind o jumătate de miliard de dolari. Inițial S.U.A. au plătit o arrendă de 250 000 do-

lari anual care, acum cîtiva ani, a fost majorată la 1 930 000 dolari. Fiecare vas care trece prin canal plătește astfel, în medie, 6 315 dolari. Nimic nu poate ascunde însă că acest canal este cam de modă veche. Instalația centrală a marilor ecluze de la Miraflores a rămas la fel ca în 1914. Cu mecanismele acționate manual, ea își face impresia unei relicve din timpuri apuse. Considerat pe vremuri ca o minune a tehnicii, canalul pare astăzi cam anacronic. Cu alți mai mult cu cît 400 de vase ale flotei comerciale mondiale, ca și portivaionalele și petrolierele gigant nu-l pot folosi, ecluzele sale fiind prea strîmte. La aceasta se mai adaugă ritmul lent al traversării (pentru a parcurge cei 80 kilometri este necesar 14-16 ore). Există planuri pentru construirea unui nou canal care, cu ajutorul exploatării atomice, ar urma să fie creat la nivelul oceanului, deci fără ecluze gigant nu-l pot folosi, ecluzele sale fiind prea strîmte. La aceasta se mai adaugă ritmul lent al traversării (pentru a parcurge cei 80 kilometri este necesar 14-16 ore). Există planuri pentru construirea unui nou canal care, cu ajutorul exploatării atomice, ar urma să fie creat la nivelul oceanului, deci fără ecluze gigant nu-l pot folosi, ecluzele sale fiind prea strîmte.

Aceiași anacronisme caracterizează și relațiile juridice dintre Statele Unite și Panama. Enclava americană de pe zona canalului evocă epoca apusă a coloniilor și concesiunilor dinaintea primului război mondial. Dar ele nu mai sînt comunitabile cu vremurile de azi. Aceasta a devenit evident în timpul tulburărilor din 1964, cînd și-au pierdut viața 21 de cetățeni panamezi și 3 soldați americani. După scurt timp au început tratative între președintele Johnson și șeful statului panamez, dar ele nu s-au încheiat și va urma o nouă fază, în cadrul căreia reglementările financiare nu vor juca ultimul rol.

Acest „canal american“ nu este văzut cu ochi buni în Panama. El constituie un corp străin în țară, care, ca orice organism, face febră atunci cînd un corp străin pătrunde în el — mi-a declarat un cunoscut politician panamez. Un altul și-a exprimat părerea că avantajele materiale pe care Statele Unite le-au înlesnit Republicii Panama prin construirea canalului au fost în dezavantajul țării, deoarece au împiedicat dezvoltarea ei prin eforturi proprii. În contextul plîngerilor care se fac în permanență auzite, alți aici, cit și în alte țări ale Americii Latine, cu privire la „ajutorul“ primit de la marea vecin din nord, aceste argumente aduc, în orice caz, o notă nouă.

Titlul acestui reportaj nu este, cum ar părea la prima vedere, o simplă figură de stil; pentru că, într-adevăr, pe plaiurile peninsulei Kola, aflate dincolo de cercul polar, în lunile mai și iunie soarele nu apune. Zi și noapte el rămîne deasupra orizontului, împrăștiindu-și cu dăruie razele, de parcă ar vrea să-i compenseze pe oameni pentru lungă noapte polară ce va urma. În noaptea, ziua este un amurg continuu. La începutul lui decembrie ea nu durează mai mult de două ore, dar în luna iunie, cînd este în plină noaptea polară, greu de suportat chiar de cei ce trăiesc aici de multă vreme; întunericul ei adînc este învinș doar arareori de aurora boreală.

Dar nu numai zilele și nopțile au, aici, în vecinătatea polului, alte dimensiuni decît cele cu care sîntem noi obișnuiți, ci și anotimpurile: sase luni din an și iarnă, 200 de zile totul e acoperit cu un strat gros de zăpadă, iar peste 100 de zile gerurile sînt de peste 30 de grade minus. Zilele scurtele veri sînt frumoase, însorite, dar, chiar și în plină lună iunie, cînd se pornește vîntul rece dinspre pol, el aduce fulgi mari de zăpadă. În august, tundra este a devenit teatrul unor lupte de mușchi și licheni, cu tute de afîni printre care se salță nu mai sus de o jumătate de metru masele con liliplumant și flexibile pas te împingînd o gîndină de apă a unui lac. În peninsula Kola sînt peste 100 000 de lacuri. O mare parte a teritoriului ei — circa 34 826 kilometri pătrați — este acoperită cu mîștini, adevărat rai pentru păsări care și pot crește aici puii nestingherite.

Poarta Arcticii
Pentru deplasarea în peninsula Kola ne-am urcat la Leningrad în aerul de Murmansk. Am călătorit spre Izniașnopeț timp de 32 de ore. Prin fața ferestrelor vagonului ni s-au perindat nesfîrșite păduri la Karleli, semănate cu lacuri și moarene, apoi peisajele monotone ale tundrei. Am ajuns la destinație într-o zi destul de caldă, pentru că în ziua 21 de februarie termometrul arăta numai 20 de grade minus, iar zăpada scrisă sub piciorul de parcă ar fi fost stîlăcișă. O ceață abia vizibilă învăluia blocurile din piața garii și siluetele masive

ale navelor din portul aflat în imediata apropiere. Orașul părea coborît dintr-o acuarie. Ne aflam, așadar, la paralela 69, pe tîrmul mării Barent, în cea mai importantă „poartă arctică“ a Uniunii Sovietice, în cel mai mare port maritim și pescăresc aflat dincolo de cercul polar; ne aflam într-un oraș în care caloriferile funcționează trei sute de zile pe an.

Străzile și bulevardele se rînduiesc pe patru terase ce coboară spre port ca un urias amfiteatru. Dacă în 1920 Murmansk-ul avea o populație de numai 2 500

rea peștelui. Industria piscicolă a rămas la 93 la sută din producția industrială globală a orașului. Flota pescărească a Murmansk-ului numără 460 de traulere frigorifice, de mare capacitate. Dacă în urmă cu două decenii razele de acțiune a pescarilor de aici era doar Marea Barent, acum ei pescuiesc și în Atlanticul de nord, pînă în apropierea coastelor Islandei, Groenlandei și Labradorului, se aventurază și în zonele sud-atlantice. Ei scot anual din adîncurile apelor circa zece milioane chintale de pește — respectiv o

vară polară pentru a crește și la a recolta bune. Astfel, dintr-un „becer“ cultivat cu cartofi se culeg 250-350 chintale de tuberculi, tot cam atîta varză furajeră, iar pînă în luna iunie se cultivă roșii și castraveți. Cultura plantelor se face totuși pe suprafețe mici, deoarece climatul este zădărnice. Tundra este în primul rînd o împărțire a renilor. În zona centrală și estică a peninsulei Kola sînt găsite reni în număr de 75 000 de capete de ren. Proiectaj de blană lui deasă, renul nu are nevoie de adăpost, rezistînd sub acțiunea factorilor aerului și furtunilor nordului. Hirana lui de bază o constituie mușchi și licheni. Turmele de reni pot străbăta și în zădărnice 40-50 kilometri prin tundra nesfîrșită în căutarea hranei. Carnea de ren este foarte gustoasă, blana lui servește la țesut confecționarea hainelor călduroase ale localnicilor, pielea de ren se poate prelucra transformîndu-se într-o excelentă „autolana“. Trei sau patru metri prin tundra nesfîrșită în căutarea hranei, Carnea de ren este foarte gustoasă, blana lui servește la țesut confecționarea hainelor călduroase ale localnicilor, pielea de ren se poate prelucra transformîndu-se într-o excelentă „autolana“.

O adevărată „țară a renilor“ este raionul Lovozero din centrul peninsulei Kola. Se întinde pe o suprafață de peste 53 000 kilometri pătrați — mai mare decît a Danemarcului. „Capitala“ raionului — este principala așezare a poporului băștinan, saami, numărînd cu totul doar ceva mai mult de două mii de locuitori. DEI mîștrămoși, saami sînt crescătorii de reni. Turmele lor pasc pe teritorii vaste, satie lor se află la distanță de sute de kilometri de altul. Un coleg sovietic care a străbătut în mai multe rînduri tundra mîștrămoșilor urmînd ocazional să se oprească la un loc să mănînce, a spus un lucru care mi-a răsunat în urechi: „Nu-i departe, a precizat omul tundra. Cu reni în jurul tău, în tundra, cu reni mai slabi în jurul tău...“

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

„Canalul Panama s-a pus al panamezilor“ — o deviză a maselor care vîd în realizarea acestei revendicări o premie a existenței cu adevărat independente a Republicii Panama

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII

PRIMIREA DE CATRE TOVARASUL GHEORGHE APOSTOL A DELEGATIEI CONGRESULUI IRLANDEZ AL SINDICATELOR

Vineri dimineata, tovarasul Gheorghe Apostol, presedintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Romania...

probleme privind activitatea sindicatelor din cele doua tari pe plan intern, cit si in directia stabilirii unor relatii de intelegere si colaborare...

Ambele parti si-au exprimat dorinta si hotararea de a dezvoltati in continuare relatii bilaterale...

Cronica zilei

Vineri a parasit definitiv tara noastra Andrei Ferdinand Mandi, ambasadorul extraordinar si plenipotentiar al Republicii Democratice Congo...

reinta si documentare, cineastii sovietici vor purta discutii cu cineastii romani...

Cu prilejul Zilei culturii bulgare, ambasadorul R. Bulgariei la Bucuresti, Gheorghe Bogdanov...

Vineri a parasit Capitala grupul de ziariști latino-americani alcatuit de Carlos Sepulveda Vergara...

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversari a adoptarii Constitutiei R. F. a Germaniei...

Vineri dupa-amiaza a sosit in Bucuresti, invitatia Academiei Republicii Socialiste Romania...

In cadrul acordului cultural romano-italian, Institutul roman pentru cultura si stiinta...

La invitatia Consiliului National al Cercetarilor din Italia...

In cadrul schimburilor de delegati de anul in curs...

Dupa vizitele facute in Iran, la invitatia Universitatii din Teheran...

In cadrul schimburilor de delegati de anul in curs...

Sub auspiciile Comitetului pentru cultura si arta al municipiului Bucuresti...

In cimpul fertii al creatiei

(Urmare din pag. 1)

Meru, in toate sectoarele de activitate ale uzinei isi face aparitia ceva nou, rasare o initiatiune...

ce stiau ei despre profesia lor. Ideea receptivitatii la nou...

la reuniti, ori sa li se aplice unele "remedii" in asa fel incat sa se poata strecura sub bariera...

cutat o piesa complicata pentru mecanismele ecuzelor de la Portile de Fier...

Crearea la acest nou procedeu nu este o operatiune tehnico-scientifica...

Confruntarea dintre vechi si nou se afla in raza de reflector a opiniei comunistilor...

— N-am, nu-i mai am. Lasam-ma in pace! Spre surprinderea generala...

— Cum, dar...? — N-am, nu-i mai am. Lasam-ma in pace!

AGERPRES la doua decenii de activitate

Se implinesc doua decenii de la infiintarea Agenției Române de Presă — AGERPRES. Desăsurind în toți acești ani o activitate rodnică...

nist Român. Totodată, lărgindu-și continuu legăturile cu agențiile de presă internaționale...

Incheierea lucrărilor Congresului național de oncologie

Vineri seara s-au încheiat în Capitală lucrările primului Congres național de oncologie...

unlune a Comitetului executiv al Diviziunii de oncologie. Printre participanți se aflau directori și reprezentanți ai institutelor...

Table with 2 columns: Extragera I, Extragera a II-a. Lists numbers and prize amounts.

SPORT

In turul III al „Cupei Davis”

România - Iugoslavia sau Spania?

Dupa doua zile, România - Israel 3-0

Deși meciul de tenis România - Israel, din turul III al „Cupei Davis”...

„Cursa Păcii”

Competitia ciclistă internațională „Cursa Păcii” a programat ieri cea de-a 13-a etapă...

Un nou stadion cu 30 000 de locuri

In cartierul Bartolomeu din Brașov s-a terminat construirea unui nou stadion...

IN CITEVA RINDURI

RUGBI. — Ieri, într-un meci restant continuat pentru campionatul republican de rugbi...

Prin Oficiul Național de Turism

La agențiile și filialele Oficiului Național de Turism din întreaga țară...

Ginduri de recunoștință pentru partid

Telegrama absolvenților liceului „I. L. Caragiale” din București adresată C. C. al P. C. R., tovarășului Nicolae Ceaușescu

Absolvenții liceului „Ion Luca Caragiale” din București, întru-niț în ziua de 23 mai...

liciu, cu rezultate bune și foarte bune. Pornim în viața plină de încredere...

Manifestări cu prilejul Zilei eliberării Africii

Sub auspiciile Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa...

portanța și semnificația acestui eveniment. Au luat parte Octav Livezeanu...

ȘTIRI CULTURALE

Dună cele patru concerte pe care le-a prezentat în Capitală...

si Piatra Neamt, artistii polonezi au dat consecutiv, pe scena Teatrului Mic din Capitală...

Cu spectacolul prezentat vineri seara, Teatrul de pantomimă din Wrocław...

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Bacău...

DE PRETUTENDENI

S-A FURAT UN AVION

Un avion cargou urias de tipul „Hercules C-130”...

zent, sute de persoane și-au pierdut viața. Comunitățile între diversele localități...

CICLON IN INDIA

Cicloun care bintule de mai multe zile în regiunea de sud-est a Indiei...

Raporturile Angliei cu Piața comună

(Urmare din pag. 1)

la Piața comună ar putea aduce Marii Britanii o creștere cu 15 la sută a prețurilor...

viața internațională

IN COMITETUL CELOR 18

Luări de poziție privind măsurile de dezarmare și interzicerea exploziilor nucleare

GENEVA 23. — Corespondentul Agerpres Horia Liman transmite: Luind cuvântul în sesiunea de vineri a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, șefa delegației suedeze, Alva Myrdal, s-a referit, pe larg, la necesitatea încheierii unui acord în vederea interzicerii exploziilor nucleare subterane. Ambasadorul canadian, George Ignatieff, a prezentat apoi un document de lucru prin care se cere interzicerea completă a exploziilor nucleare și se sugerează adoptarea unor măsuri menite să introducă un sistem internațional de înregistrări seismice. Reprezentantul Statelor Unite, Adrian Fisher, a afirmat, făcând bilanțul activităților comitetului, că delegația sa consideră ca prioritară problema încheierii unui acord internațional care să interzică folosirea și amplasarea armelor nucleare și să distrugă în masă pe fundul mării. Șeful delegației sovietice, A. A. Roșcin, a subliniat că, după părerea sa, trebuie să se acorde o mai mare importanță măsurilor de dezarmare care ar putea duce la realizarea dezarmării generale și totale în cadrul căreia dezarmarea nucleară trebuie să ocupe un loc de prim ordin.

Luind cuvântul în încheiere, șeful delegației indiene, A. Husain, a arătat că problema exploziilor nucleare în scopuri pașnice trebuie tratată într-un document internațional separat și că în nici un caz un astfel de document nu ar trebui să adăncască decalajul existent și să consfințească monopolul țărilor nucleare în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice.

Populația sud-vietnameză aprovizionează pe luptătorii din forțele F.N.E. cu echipament și alimente

VIETNAMUL DE SUD

Importante obiective militare atacate de patrioți

SAIGON 23 (Agerpres). — Joi noaptea, forțele Frontului Național de Eliberare au atacat cu rachete și mortiere 13 obiective importante militare americane și saigoneze. Printre obiectivele afectate de acțiunile patrioților se numără baza aeriană de la Bien Hoa, la 24 km de Saigon, batalionul aeropurtat saigonez instalat în apropierea capitalei și provinciei Hau Nghia și zona primei divizii de infanterie aeropurtată a S.U.A.

Citind un purtător de cuvânt al comandamentului S.U.A., corespondentul agenției U.P.I., Bert Okuley, relatează că în timpul luptelor desfășurate în valea Shau 430 americani au fost uciși, iar alți 2185 răniți. Sunt cele mai grele pierderi înregistrate de americani în cursul angajamentelor cu partea adversă din ultimele 12 săptămâni, menționează corespondentul U.P.I.

O declarație a M.A.E. al R.D. Vietnam

HANOI 23 (Agerpres). — Purtătorul de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în legătură cu afirmațiile făcute de ministrul apărării al S.U.A., Melvin Laird, cu privire la politica guvernului R.D. Vietnam față de piloții americani făcuți prizonieri în Vietnamul de nord. În declarația difuzată de agenția V.N.A. se spune: „Așa cum este cunoscut tuturor, piloții S.U.A. au comis numeroase crime în Vietnamul de nord. Acțiunile lor contravenează dreptului internațional. Ei intră în jurisdicția guvernului

R.D. Vietnam. Guvernul R.D. Vietnam l-a tratat în conformitate cu politica sa umanitară. Americanii făcuți prizonieri și care s-au înnoțat în Statele Unite și-au exprimat mulțumirile față de guvernul R.D. Vietnam pentru tratamentul uman la care au fost supuși. Declarația făcută de ministrul apărării al S.U.A. denaturează politica guvernului R.D. Vietnam pentru a induce în eroare opinia publică americană, care cere guvernului S.U.A. să pună capăt războiului de agresiune în Vietnam și să-l aducă pe militarii americani în patrie. Purtătorul de cuvânt al M.A.E. al R.D. Vietnam a respins în mod hotărât afirmațiile eronate ale lui Melvin Laird.

PROPUNERILE DE PACE ALE F.N.E. CORESPUND ACORDURILOR DE LA GENEVA

CAIRO 23 (Agerpres). — Propunerea de pace în zece puncte a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud este bazată pe respectarea drepturilor poporului vietnamez și corespunde în întregime Acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam, se spune într-o declarație a Confederației Internaționale a Sindicatelor Arabe, transmisă de agenția M.E.N. Oamenii muncii arabi, menționează declarația, își exprimă solidaritatea lor deplină cu poporul vietnamez în lupta sa dreaptă pentru pace, libertate și democrație.

Lucrările Comitetului special al O.N.U. pentru decolonizare

DAR ES SALAAM 23 (Agerpres). — Comitetul special al O.N.U. pentru decolonizare (Comitetul celor 24), a continuat examinarea situației din Africa de sud-vest — Namibia. Într-o hotărâre specială adoptată în această problemă, membrii comitetului au chemat Organizația Națiunilor Unite să folosească măsuri repressive, inclusiv forța armată, pentru a pune capăt dominației ilegale a Republicii Sudafricane asupra acestui teritoriu. Membrii comitetului au constatat în unanimitate că, din anul 1968, Republica Sudafrică a recurs în repetate rânduri la forță împotriva africanilor care luptă pentru eliberarea teritoriilor lor.

Comitetul special a condamnat guvernul țărilor care întregesc relații comerciale cu R.S.A. și le-a chemat să pună capăt colaborării lor cu regimul Vorster. În același timp, acest organism al O.N.U. a confirmat legitimitatea luptei poporului din Namibia și a apelat la toate statele să acorde de urgență sprijin moral și material mișcării naționale de eliberare din Africa de sud-vest.

ULAN BATOR

ÎNTRĂVEDERE ȚEDENBAL-PODGORNII

ULAN BATOR 23 (Agerpres). — La Ulan Bator au avut loc convorbiri între Jumjaaghiin Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Mongolei, și Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care face a vizită oficială în R.P. Mongolie. Au fost discutate probleme legate de colaborarea dintre cele două țări și probleme internaționale de interes reciproc.

Consultări privind situația din Orientul Apropiat

CAIRO. — La Cairo a avut loc o întrevedere între Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe al R.A.U., și Peter Hayman, subsecretar adjunct la Foreign Office, aflat în capitala egipteană în cadrul turneului pe care îl întreprinde în mai multe țări din Orientul Apropiat. După cum relatează agenția M.E.N., în cadrul acestei întrevederi a fost examinată actuala situație din Orientul Apropiat și s-a procedat la un schimb de vederi asupra consultărilor cvadrilaterale de la New York. Peter Hayman a conferit, de asemenea, cu Abdel Khalek Hassouna, secretar general al Ligii Arabe. După aceste întrevederi, diplomații britanici au declarat că convorbirile ambasadorilor celor patru mari puteri consacrate situației din Orientul Apropiat „progresează spre o soluție”.

MOSCOVA

Sesiunea Comisiei pregătitoare a Consfătuirii internaționale a partidelor comuniste și muncitorești

MOSCOVA 23. — Corespondentul Agerpres N. Cristoloveanu transmite: În ziua de 23 mai a început la Moscova lucrările sesiunii finale a Comisiei pregătitoare a Consfătuirii internaționale a partidelor comuniste și muncitorești.

Reprezentanții partidelor participante la sesiune au început discutarea problemelor aflate pe ordinea de zi.

CAMPANIA ELECTORALĂ DIN FRANȚA

Opt zile înaintea primului tur de scrutin

PARIS 23 (Agerpres). — Cu opt zile înaintea primului tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Franța, atenția principală a observatorilor continuă să fie îndreptată spre confruntarea dintre fostul premier Georges Pompidou și actualul președinte interimar, Alain Poher. Declarația lui Jacques Duhamel, președintele grupului centrist din Adunarea Națională, că va sprijini la apropiatele alegeri prezidențiale candidatură lui Georges Pompidou, a constituit o surpriză, avându-se în vedere faptul că majoritatea centristilor îl sprijină pe președintele interimar Alain Poher.

Ultimele sondaj al Institutului francez al opiniei publice, publicat vineri dimineața la Paris de ziarul „France Soir”, scoate în evidență o scădere a sprijinului acordat lui Alain Poher și o stabilitate a voturilor pentru Georges Pompidou. Progrese înregistrate, de asemenea, candidații stângii.

În cadrul unei dezbateri organizate de P. C. Francez, Jacques Ducloux, candidatul P.C.F. la alegerile prezidențiale, a răspuns la numeroase întrebări privind cultura, arta și rolul intelectualului în societate. El s-a pronunțat pentru stabilirea unei scări mobile a salariilor, scăderea prețurilor, precum și pentru sporiștea cu 20 la sută a alocațiilor familiale. Candidatul comunist s-a pronunțat pentru salarii egale la muncă egală între femei și bărbați. Jacques Ducloux a relevat cu același prilej că o atenție specială trebuie acordată învățământului din Franța, în special problemei înfrățirii disciplinării, care există. El a menționat în acest sens că în momentul de față numai 1 la sută din fiii muncitorilor și tinerilor frecventează cursurile superioare.

Ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria alimentară

POTSDAM 23 (Agerpres). — O colaborare largă în domeniul producției alimentare a fost tema celei de-a 11-a ședințe a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria alimentară, care s-a desfășurat timp de șapte zile la Potsdam. Comisia a acordat o mare atenție realizării hotărârilor celei de-a 23-a sesiuni C.A.E.R. Ea a discutat probleme referitoare la coordonarea planurilor de dezvoltare a industriei alimentare în țările membre ale C.A.E.R. pe perioada 1971—1975 și a stabilit un program de colaborare și cooperare în domeniul unor noi cercetări pentru perfecționarea tehnicii și tehnologiei producției.

ROMA. — La invitația conducerii unor universități italiene, acad. prof. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, a ținut un ciclu de conferințe consacrate dezvoltării matematicii. Președintele Academiei Republicii Socialiste România s-a întâlnit, totodată, la Roma cu Vincenzo Castiglioni, președintele Consiliului național al cercetății științifice din Italia, făcând, cu acest prilej, un schimb de păreri asupra activității de cercetare științifică în cele două țări, precum și asupra intensificării relațiilor romano-italiene în acest domeniu. Savantul român a avut, de asemenea, convorbiri cu Mauro Ficono și Beniamino Scere, președintele și respectiv vicepreședintele Academiei Dei Lincei.

agențiile de presă transmit:

Președintele Asociației jurnaliștilor democrați din R.P.D. Coreeană, Han Thø Jun, a dat publicității o declarație în care condamnă arestarea de către regimul Pak Cihan Hi a 16 patrioți din Coreea de sud. Aceste arestări constituie o nouă provocare la adresa poporului coreean, care luptă pentru eliberarea Coreei de sud și pentru reunificarea patriei. Toți cei cărora le sînt scumpe idealurile independenței naționale, dreptății și adevărului trebuie să condamnă aceste fărâdelegi, se spune în declarație.

Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe Robert Galley, ministrul însrcinat cu cercetările științifice și cu problemele atomice și spațiale al Franței, care se află într-o vizită oficială la Moscova.

Președintele R.S.F. Iugoslavia și președintele U.C.I., Isop Broz Tito, l-a primit la Belgrad pe S. Nijalingappa, președintele Partidului Congresului Național Indian, care se află într-o vizită în Iugoslavia.

Primul ministru, Harold Wilson, a anunțat că alegerile locale din Irlanda de nord vor fi amânate până la 15 noiembrie 1970. El se vor desfășura pe baza sufragiului universal. Premierul britanic a precizat că „impuntemișcile speciale” acordate guvernului de la Belfast vor rămîne în vigoare „pînă la restabilirea calmului în Irlanda de nord”.

Ministrul afacerilor externe al R. P. Bulgaria, Ivan Bașev, și-a încheiat vizita oficială în Cehoslovacia plecînd spre patrie, transmite agenția C.T.K. În cursul vizitei, ministrul de externe bulgar a fost primit de Ludvík Svoboda, președintele R. S. Cehoslovacie, Gustav Husak, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Oldřich Černík, președintele guvernului federal al R.S.C., și de a personalități.

Primul seminar al Centrului experimental pentru lichidarea analfabetismului în America Latină s-a început lucrările în capitala ecuadoriană, Guayaquil. Participă delegații din 20 de țări latino-americane, printre care și din Cuba.

La Havana a avut loc ceremonia schimbului instrumentelor de ratificare a convenției privind acordarea unui credit suplimentar de către U.R.S.S. Cubei, cuvenite ce a fost semnată la Moscova în martie anul trecut.

La Palatul expozițiilor din Pekin s-a deschis o expoziție franceză de mașini-unelte și utilaje pentru lucrări publice. Au fost prezenți Li Cian, adjunct al ministrului comerțului exterior, Tzia Shi, vicepreședinte al Comitetului pentru promovarea comerțului internațional, și alte persoane oficiale chineze.

Cosmonautul Borman despre realizările în explorarea Universului. Cu prilejul conferinței COSPAR, la Praga a avut loc o conferință de presă, în cadrul căreia cosmonautul american Borman, comandantul navei „Apollo-8”, a relevat realizările însemnate în explorarea Universului obținute de S.U.A., citînd și de U.R.S.S. El și-a exprimat convingerea că într-o bună zi va exista o întrecere pașnică și nu o cursă și a citat drept dovadă faptul că oamenii de știință dintr-o țară se bucură de succesele cosmice ale savanților celeilalte țări.

La galeria „Mentana” din Florența s-a prezentat cu succes — timp de două săptămâni — o expoziție personală a pictorului român Mihai Vulcanescu.

Zona din Oceanul Pacific în care, începînd de la 17 aprilie, s-au efectuat lansări de rachete sovietice este liberă pentru navigația maritimă, s-a anunțat oficial la Moscova. În comunicat se arată că lansările de rachete purtătoare au fost încheiate cu succes.

Sirhan B. Sirhan, asasinul senatorului Robert Kennedy, a fost transportat vineri în cel mai strict secret la închisoarea din San Quentin, California. Sirhan, care săptămîna aceasta a fost condamnat oficial la moarte prin gazare, așteaptă acum judecarea apelului înaintat în închisoarea unde se aduc la îndeplinire sentințele de condamnare la moarte.

Raportul anual al O. M. S.

GENEVA 23 (Agerpres). — Cercetările întreprinse în legătură cu rolul pe care îl joacă diversele rădăcini de virus în geneza cancerului la om au mijlocit descoperiri, pentru prima dată, a unui virus în culturile de tumori nasofaringiene, susține dr. Candau, directorul general al Organizației Mondiale a Sănătății, în raportul anual pe care urmează să-l prezinte Adunării Mondiale a Sănătății la Boston (Statele Unite) în luna iulie.

Această descoperire, consideră specialiștii, ar putea marca o etapă nouă în lupta împotriva cancerului. Asupra acestui importante probleme se efectuează în prezent cercetări colective sub egida O.M.S., în laboratoare din S.U.A., Suedia etc.

Pe de altă parte, raportul scoate în evidență faptul că numărul cazurilor de varicelă a scăzut în perioada 1967—1968 cu 40 la sută. Spre deosebire de aceasta, holera continuă să rămînă o amenințare pentru omenire. Numărul cazurilor de holera a sporit sensibil în 1968 față de 1967. În sfîrșit, cercetările pentru descoperirea unui vaccin împotriva sifilisului continuă și sînt încurajatoare, potrivit raportului.

ULTIMA REPETIȚIE PENTRU SPECTACOLUL ASELENIZĂRII

Ieri după-amiază, la Centrul spațial de la Houston, calculatoarele electronice, soanții, tehnicienii, corespondenții, cronicarii științifici ai ziarelor și agențiile de presă, fotoreporterii, stațiile de radio și televiziune erau cuplate la propriu sau la figurat — la rețeaua de tenstune a „spectacolului spațial” ce se desfășura în jurul Lunii. Aventura celor trei cosmonauți de pe nava „Apollo-10” înregistra momentele culminante. Pe ecranele televizoarelor, o pată cenușie, greu de distins pe fondul albastru-deschis al spațiului cosmic, se îndepărta lent de nava de comandă „Snoopy” — modulul lunar — avînd la bord pe Thomas Stafford și Eugene Cernan — își începea evoluția autonomă în „imprejurimile” selenare, înscrind-se pe o orbită eliptică, între 362 km și 15 km distanță față de Lună. John Young, rămas singur în cabina-mamă, se adresa celor doi colegi ai săi de zbor, la cîteva minute după „despărțire”: — „Adios!... Ne întâlnim peste șase ore... Nici nu vă închipuiți ce mare și înălțătoare pare acum cabina fără voi!” Replicile se succed în aceeași notă de optimism. Cernan: — „Habar n-ai cît de departe ne pari, văzut de aici... Distracție plăcută în lipsa noastră!” Stafford:

— „Da, ei prîji să nu te plătisești!” Pe o orbită circulară, la 112 km altitudine față de Lună, Young, în nava de comandă, supraveghează activ evoluția „micului” „Snoopy”. De fapt, modulul cîntărește 13 tone, dar spațiul său interior nu permite instalarea unor scaune, astfel că piloții rămîn în picioare. Stafford și Cernan se apropie, la bordul modulului, cu o viteză de 6 000 de km pe oră spre punctul minim al orbitei — cîntărește de 15 000 de kg față de suprafața Lunii. Mișcările modulului îi aduc adeseori în poziția culcată. Treptat, în câteva minute, prin manevrarea „celor patru picioare de pînjen” către solul lunar, aparatul se redresează din nou. „Un zbor spectaculos” realizează dintr-o dată „fantasticul un adevărat ballet spațial” — notează redactorii agențiilor de presă. Privirea descoperă peisajul lunar de la o apropiere record, aceluia de la îndalinea la care evoluează avioanele cu reacție

de-a doua apropiere a modulului de suprafața Lunii, la ora 0143 (ora Bucureștiului), în momentul cînd echipajul a aprins motorul de propulsare al etajului inferior al modulului pentru a-l dețasa de etajul superior, acesta din urmă a început să vibreze puternic. Timp de cîteva minute, între Stafford, Cernan, aflați la bord, John Young, și modulul lunar s-a desfășurat un febril dialog. Numai datorită calmului și singurii reze ai lui Thomas Stafford, care a preluat comanda manuală a modulului și a reușit să înlăture vibrațiile, s-a putut evita o catastrofă.

La ora 2.34, Stafford și Cernan au acționat din nou rachetele de ascensune, simlîndu-și ajustarea orbitei lunare și plasarea vehiculului în poziția de înfrîngere cu cabina de comandă. După opt ore și jumătate, la ora 5.11 (ora Bucureștiului), joncțiunea între cele două nave a fost executată, cei doi astronauti de pe modulul lunar trecind în cabina de comandă. Astronauții au efectuat apoi manevrele de înscriere a modulului pe o orbită solară. Ei sîrau luat rîmas bun de la „Snoopy”, stațiul lunar” care l-a purtat pînă la 15 000 m de suprafața Lunii, privindu-l cum se depărtează, abandonat în spațiu.